

pro divadelní reprodukci, k čemuž v odvolání k II. i III. stolici měl dosti příležitosti. Neučinil-li tak, nelze seznati vadu řízení, když úřad ještě zvlášť vzhledem k obsahu kusu nedovodil, proč neshledal, že předpoklady osvobození dle § 3 odst. 3 dáv. prav. jsou dány.

Č. 6061.

Vojenské věci. — Řízení před nss-em: * Nařízení mno, kterým se zakazuje referentům jednati v dodávkových věcech vojenské správy se zástupci dodavatelů, není rozhodnutím neb opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss, třeba byli jednotliví dodavatelé o nařízení tom zpraveni.

(Nález ze dne 15. listopadu 1926 č. 1999.)

Věc: Jaroslav V. v Praze proti ministerstvu národní obrany stran zákazu jednati s referenty mno.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Výnosem z 8. dubna 1924, určeným pouze pro domácí rozkaz a v domácím rozkazu pod č. 89 čl. 5 z r. 1924 zařazeným zakázal ministr nár. obr. přednostům odborů a oddělení a referentům, kteří ve smyslu § 22. služ. předpisu A : 2-c udílí stranám informace, udílení informací v záležitostech vztahujících se na objednávky, dodávky nebo přípravy k těmto v mno konané, oněm osobám, o nichž jest jim známo, že byly dříve zaměstnanci voj. správy. Tento zákaz udílení informací týkal se mezi jiným i st-le, jenž byl jako štábní kapitán děl. techn. služby přeložen ke své žádosti dnem 1. července 1923 do zálohy a přijal místo řiditele u firmy Ing. F. J., spol. s r. o., pyrotechnická a muniční továrna v Z.

Výnosem z 20. května 1924 byla z tohoto zákazu povolena výjimka, mezi jiným i ve prospěch firmy J. ohledně st-le. Tato povolení k jednání byla udělena až do odvolání a osobám, s nimiž bylo takto referentům dovoleno jednati, byly o tom vydány průkazenky. O tom byla firma J. vyrozuměna výnosem z 2. června 1924. Výjimka tato byla však ohledně st-le výnosem z 15. října 1924 odvolána a firma J. o tom výnosem z 23. října 1924 vyrozuměna. K žádosti jmenované firmy za dovolání tohoto zákazu bylo jí výnosem z 19. prosince 1924 sděleno, že mno nemá příčiny, aby měnilo své rozhodnutí intimované firmě výnosem z 23. října 1924 a k podobné žádosti st-lově byl st-li nař. výnosem sdělen obsah výnosu z 19. prosince 1924 s podotknutím, že tímto výnosem bylo o věci definitivně rozhodnuto.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto výnosu podané, musil nss především zkoumati, je-li nss dle § 2 zák. o ss povolán, by rozhodoval ve věci, o níž jde. — —

Dle § 2 zák. o ss jest nss povolán k rozhodnutí jen, je-li stížností v odpor bráno rozhodnutí neb opatření správního úřadu. V pojmu rozhodnutí neb opatření nejsou zahrnuty již všechny projevy nebo všechny úkony správních úřadů, nýbrž jen ony výroky úřadů správních, jež jsou výronem moci vládní a výkonné, svěřené správním úřadům ve smyslu ústavní listiny. O takový výrok v daném případě nejde. Obsahem nař.

výnosu jest odvolání dočasné výjimky udělené nikoli ze zákazu daného st-li, aby jednal se shora uvedenými orgány mno, neboť zákaz podobný vydán nebyl, nýbrž ze zákazu daného těmto orgánům, aby jednali s dřívějšími zaměstnanci voj. správy, a nevztahoval se tento zákaz na veškerá jednání řečených orgánů mno, nýbrž jen na záležitosti týkající se ob-
jednávek a dodávek a příprav k nim.

Z toho plyne, že tu jde o zákaz jednati s určitými osobami ve vě-
cech, ve kterých hospodářská správa vojenská vystupuje nikoli jako
úřad nadaný vládní mocí právním řádem jí propůjčenou, nýbrž pouze
jako strana, která s oferenty jedná a objednávky zadává. Pokud tedy
tento zákaz byl dán na vědomí dodavatele nebo jeho zástupce, jde tu
o prohlášení eráru jako soukromoprávního subjektu, tedy o prohlášení
strany, které není ani rozhodnutím ani opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss
a které se svojí povahou vymyká přezkoumání se strany nss-u.

Č. 6062.

Vojenské věci: * Neodporuje zákonu, nepřiznává-li § 44 vlád.
nař. č. 10/1924 bývalým gážistům, po 8. červnu 1922 do vojenské služby
opětne přijatým, výhodu propočtení celé služební doby ve smyslu § 38
téhož nařízení, jenž se vztahuje jen na gážisty v § 26 odst. 2 uvedené.

(Nález ze dne 15. listopadu 1926 č. 2284.)

Prejudikatura: Boh. 5564 adm.

Věc: Bohumír H. v N. proti ministerstvu národní obrany stran
propočtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l sloužil v býv. armádě rak.-uh. jako poddůstojník
z povolání. Jeho přihlášku z 20. dubna 1920, kterou žádal, aby byl
v této hodnosti převzat do čsl. armády, zamítlo mno výnosem z 26.
června 1922 a přeložilo st-le do zálohy, ale osobním věstníkem z 31.
března 1923 č. 27 resp. výnosem z 9. května 1923 zrušilo výnos prvý
a převzalo st-le do sboru rotmistrů z povolání, načež st-l dne 9. dubna
činnou službu voj. v této hodnosti nastoupil. Skupina pro přezkoušení
osobních výkazů při odborné účtárně mno použila při započtení služ.
doby st-lovy a při jeho požitkovém zařazení ustanovení §u 44 vl. nař.
č. 10/1924. Proti tomu podal st-l na žal. úřad rozklad, v němž žádal o
propočtení služ. doby dle § 38 téhož nařízení. Nař. rozhodnutím byla
tato žádost zamítnuta z důvodu, že byl ustanoven rotmistrem z povolání
v čsl. armádě dne 9. dubna 1923 a že jest proto při propočítání jeho
služ. doby přihlížeti k ustanovení § 44 cit. vlád. nař.

Stížnost proti tomu namítá, že ustanovení § 44 tohoto nař. jest
v rozporu se zákonem ze 4. července 1923 č. 152 Sb., poněvadž způsob
dříve platného postupu pro zařazení do vyšších požitků u poddůstoj-
níků z povolání a rotmistrů, kdy podle § 9 zák. z 19. března 1920 č.
195 Sb. vstoupili do prvního stupně služného poddůstojníci, kteří byli
přijati do stavu poddůstojníků z povolání a kdy teprve postup do 2. a
10. stupně služného se dál postupem časovým, byl zrušen zákonem č.